

בשבתי בתחנת האוטובוס הסמוכה למבשרת

ורק בהתעוררות

הבנתי כי נרדמתי

שְׁנֵי פְּרָפְרִים קִטְנִים מִתְעוֹפְפִים אֶל לְעֵמֶת הַקְּרָקַע.
פְּרָפְרִים קִטְנִים, תִּינּוֹקִיִּים, מְלֵאֵי יָפִי.
הֵם מְשִׁתְּרָגִים אֵלָיו בְּאֵלוֹ, נִמְזָגִים כְּכַמְעֵשָׂה אֲהָבָה מִמָּשׁ.

אֲנִי צוֹפֶה בָּהֶם כְּמִשְׁתַּהֵּה.

*

אוֹלֵי אֵלֹו הֵם מְלֹאכִים הַחוֹלְפִים פֹּה עֹכְשׁוֹ, כְּדֵי שְׂאֲבֹחֶיךָ!

וְהֵלֵא עַל אֲדַמַּת הַמְּדְרוֹן הַזֶּה, עַל אֲדַמַּת הַטְּרָשִׁים הַקְּשָׁה הַזֶּה,
הֲלֹכוּ בְּעֵבֶר מְלָכִים מִנֵּי קֶדֶם. אֵלִים בְּדַמּוֹת אָדָם.

כֵּן!

מֵהֶם אֵף הָיוּ אֲנוּשִׁיִּים. אוֹלֵי אֲנוּשִׁיִּים מְאֹד.
מֵהֶם יֵשׁ שְׁשֻׁמָּם נִשְׁכַּח וְאֵינוֹ נוֹדָע עוֹד, כִּי אֵת קוֹרוֹתֵיהֶם, אָפֶף הַזְּמַן.
תִּכְנִי וִיהוֹאֲחִזוּ, פִּקְחִיָהּ, זְמִרִי.
בְּעַל חָנָן בְּנִי-עֶכְבוֹר!

לֹא. הָאֲחֵרוֹן (אִם זְכוּרִנִּי אֵינוֹ מְטַעֵנִי),
לְמַעֲשֵׂה הָיָה אֶחָד מִמְּלָכֵי הַקְּדוּמִים שֶׁל אָדָם.
שִׁמּוֹת. שִׁמּוֹת רַבִּים. מִנֵּי-קֶדֶם. הִרְהוּרִים מְטַמְטָמִים. שְׁעַת עָרֵב.

אֵף רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׁנֵי הַפְּרָפְרִים עֹכְשׁוֹ.
שְׁנֵי הַפְּרָפְרִים הַלְּבָנִים.
רַק הֵם עֵתָה לְעֵמֶתִי וּלְעֵמֶת הַחֲלָל. רַק הֵם בְּלִבְד.

וְהִרְגַע הַזֶּה...

זְכֹר אוֹתָהּ אֲהוּבָה... נִשְׁקַתָּה לִּי ...

*

חוֹשֶׁבֶת שְׁנִים
עוֹד בְּטֶן חֲמִימָה
חֹזֶה רָחֵב לְגוֹר בְּתוֹכוֹ